

РЕШЕНИЕ

№ 483

гр. Пазарджик, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно наказателно дело № 20235220201534 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. С. С., ЕГН *****, от с гр. С., област Пазарджик, ул. „Г.Г., против Наказателно постановление № 23-0340-001010/18.10.2023г. началник на РУ „Полиция“- гр. Септември, с което на жалбоподателя е наложена по чл.175, ал.3, пр.І от ЗДвП - глоба в размер на 200 лв.

С жалбата се изразява недоволство от атакуваното НП и се иска отмяната му с твърдения за нарушения на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание не се явяват страните и техни представители, като от въззиваемия орган е постъпило писмено становище (л. 20-21).

Районният съд, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и с оглед разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено следното:

На 12.10.22г. св.пол. С. бил със свой колега пол. Й. М. дежурен автопатрул, който осъществявал контрол по спазване на правилата за движение по пътищата по улиците на гр. Септември.

Около 20 ч. полицейският автомобил, с който пътували се разминал с мотопед без регистрационни табели, който след разминаването веднага свил в странична уличка. Полицаяте го последвали с включени светлинни и звукови сигнали и възприели спирането му и слизането на водача. Поискали документи и установили самоличността на водача – жалбоподателя, който не притежавал документи за регистрация на МПС, тъй като същото не било регистрирано, а не притежавал и свидетелство за управление на МПС, тъй като не притежавал право за такова управление.

Било образувано ДСП за престъпление по чл. 345, ал.2 от НПК, което било прекратено с постановление (лр. 13) на наблюдаващия прокурор с мотиви, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност и поради това не съставлява престъпление по чл. 345, ал.2 от НК, а административно нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП, за което материалите са изпратени на РУ при МВР Пазарджик. Въз основа на тях е издадено в хипотезата на чл. 36, ал.2 от ЗАНН настоящото НП.

Не се установиха претендираните с общо възражение в жалбата съществени нарушения на процесуалните правила.

Актът и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, предвид представената заповед и нормативно делегираните права. При издаването на актовете са спазени строго формалните процедури, вкл. по връчване и предявяване.

Съдържанието на двата административни акта е в съответствие с уреждащите го норми на ЗАНН (чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН). деянието е описано с достатъчно и ясни обстоятелства по извършването му. В случая сгледва да се акцентира на факта, че описанието на МС, поради липсата на регистрация и регистрационни табели, онагледяващи индивидуализацията го номер, е било възможно само по марка, модел и номер на рама, които данни са посочени в акта и в НП.

Спазени са и сроковете за издаването им, като за този извод следва да се има предвид, че НП е издадено в хипотезата на чл. 36, ал.2 от ЗАНН. С резолюция от 12.10.22г. и на основание чл.33, ал.2, в хипотезата на чл. 54, ал.1 т.9 ЗАНН (л.12) - е било прекратено образуването със съставения АУАН административно-наказателно производство. На посоченото основание резолюцията не подлежи на връчване (чл. 54, ал.6 ЗАНН) и влиза в сила в

деня на постановяването си, което нормативно решение е съобразено с образуването за същото деяние ДП 315/22(виж на л. 13) .

След преценка от страна на прокурора това ДСП – с постановление от 02.05.23г. - е прекратено и НП е издадено на 18.10.23г. на основание чл. 36, ал.2 от ЗАНН, в шестмесечния срок от постановлението.

Не е нарушено правилото „non bis in idem“. Конкуренцията между наказателното и административно-наказателното производство е разрешена предвид чл.4,§1 от протокол 7 към ЕКПЧ с ТР 3от 22,12,15г. на ВКС по тълк. Дело 3/15г. Не е вярно твърдението в защитната позиция, че при наличие на постановление за прокурорско прекратяване на наказателно производство , не може да се образува административно-наказателно. Не е вярно, че приключването на първото развило се във времето наказателно производство, което е прекратено, поради правилото „non bis in idem“, препятства ново административно-наказателно, а ако такова бъде образувано, то ще бъде порочно. И това е така , тъй като не се държи сметка за причините за прекратяване на ДСП от прокурора. В случая той е приел не, че въобще липсва извършено деяние с наказателен характер, а че липсва такова със степен на обществена опасност, отчитана и характерна за престъплението от общ характер (по чл. 345, ал.2 от НК). степента на обществена опасност, преценена на плоскостта на данните, че автомобилът е закупен същия ден по-рано и е бил на път за неговата регистрация липсата на съдебно минало за дееца, са преценени като фактори, които са занижавали степента на обществена опасност до степен, характерна за (аналогичното като елементи от състава) административно нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП. И точно такива са мотивите за прекратяване на ДСП - че липсва извършено престъпление от общ характер, *но има такова с по-ниска степен на обществена опасност* - административно нарушение, като материалите по преписката са изпратени на РУП Пазарджик, за да бъде ангажирана административно -наказателна отговорност за такова нарушение.

Такива указания са дадени и с ТР 3/2015г. по т.д. 3/15г. (т.1.2.2) за обратната хипотеза - „ когато преди образуването на наказателното производство административно-наказателно производство с наказателен характер по смисъла на Конвенцията е било прекратено на основание чл. 33, ал.2 от ЗАНН..... няма пречка за развитието на последващо наказателно

производство, тъй като липсва елементът „bis“ - недопустимо дублиране на производствата. Вярно е, че хипотезата, която се представи касае в обратен ред двете производства - административно-наказателно и след това наказателно, но смисълът е безусловен - недопустимо е развитието и паралелното, едновременно съществуване на две производства от описания вид: висящо и неприключили, или когато нпр. едното е висящо, а другото - вече приключило с акт, съдържащ становище по същество за липсата въобще на противоправно деяние. важно е, както се коментира с ТР, че следва да се държи сметка да отсъства елементът „bis“. И в настоящия случай той липсва, тъй като прокурорът е направил ясен и верен извод за липсата на такава степен на обществена опасност на безспорното противоправно деяние, която да го криминализира като престъпление по чл. 345, ал.2 от НК и с тези мотиви е прекратил производството, водено за престъпление от общ характер, запазвайки неговата и висящност чрез изпращането му на компетентния орган за ангажиране на административно-наказателна отговорност за констатирано административно нарушение.

Фактите, които покриват обективните и субективни елементи от състава на последното, не са спорни. Установено е от показанията на актосъставителя, че управляваният към момента на възприемането му мотопед е бил без регистрационни табели, която липса е следствие неизпълненото задължение за регистрация на превозното средство. Неизпълнението на това задължение е процесното нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП, доколкото се касае до МПС, чиито технически данни (виж на л. 13, гърба) налагат регистрационен режим. Дори и жалбоподателят да не е знаел този факт това не го оневинява, тъй като „незнанието на закона“ не осуетява основанието за понасяне на отговорността.

Доказано е, че жалбоподателят е имал качеството на водач на нерегистрираното МПС, въпреки липсата на неспособност за управление (л.17; за което нарушение има отделен акт л. 23, г) .

Последното обаче неправилно не е преценено като отегчаващо обстоятелство, доколкото наложената глоба е в минимално предвидения по чл. 175, ал.3 ЗДвП размер – 200 лева; при положение, че правилно не е наложено лишаване от правоуправление поради липсата на такова право.

По изложените съображения НП следва да се потвърди.

Основателна, предвид решението за потвърждаване на НП, е претенцията на ДИТ Пазарджик за юрисконсултско възнаграждение, което по чл. 63д, ал.4 вр. чл. 144 вр. чл. 143 АПК вр. чл. 78, ал. 7 ГПК вр. чл. 27е НЗПП , предвид фактическата и правна сложност на делото, обема на доказателствения материал следва да определи в размер на 120 лева, които се възложат в тежест на жалбоподателя.

Предвид горното, Пазарджишкият районен съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-0340-001010/18.10.2023г. на началник на РУ Септември – ОД МВР Пазарджик, с което на Б. С. С., ЕГН *****, от с гр. С., област Пазарджик е наложена по чл.175, ал.3, пр.І от ЗДвП - глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА Б. С. С., ЕГН ***** да заплати на РУ Септември към ОД МВР Пазарджик сума в размер на 120 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пазарджик в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____